

deringsmand, og dér er det så helt andre procenter, der er tale om.

Løfterne til befolkningen om, at man i gennemsnit kun regner med 11 pct.s stigning i ejendomsvurderingen til næste år, kommer regeringen til at spise mange, mange gange og fortryde uendelig mange gange at den overhovedet har lanceret. Det hører ingen steder hjemme i virkelighedens verden.

Men i Fremskridtspartiet forstår vi altså, at Folketingets flertal stadig synes, det er godt, at man ikke skal tage ansvaret ansigt til ansigt med offentligheden og fortælle landets ejere af fast ejendom, hvor meget man har tænkt at opkræve i skat hos dem. Det synes Fremskridtspartiet man skal være ærlige nok til, for det er det, det handler om, det er et beskatningsobjekt, man bruger det som sådan, og det er overhovedet det eneste, den offentlige ejendomsvurdering bliver brugt til.

Jeg tror ikke, det er, som fru Elisabeth Arnold sagde, at der er nogle, der bliver fornærmede, hvis de får en for lav offentlig ejendomsvurdering. Dertil er skatterne på ejendomme alt for høje her i landet. Jeg tror, de fleste ville glæde sig og tænke mindre på, hvad bageren henne om hjørnet har tænkt, da han vurderede deres ejendom.

Men en anden ting, man også skal huske på – og det håber jeg i hvert fald man kan diskutere i Skatteudvalget, om ikke i relation til dette beslutningsforslag så i hvert fald i relation til det nuværende system – er simpelt hen at forbedre klageadgangen for borgerne, for jeg kan garantere for, at efter den nye vurdering kommer der ikke færre klager end efter den gamle.

Og jeg mener, det er en skændsel, at vi har klager over sidste almindelige ejendomsvurdering, som end ikke er behandlet endnu. Det er simpelt hen en skændsel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør ind-

sigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af lov om leje og lov om midlertidig regulering af boligforholdene. (Supplerende reguleringsbestemmelser). Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen). (Fremsat 8/11 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Peter Baadsgaard (S):

Jeg skal gøre det lige så kort, som jeg synes loven er betydningsløs, og sige, at Socialdemokratiet kan støtte boligministerens forslag. Jeg mener nok, at vi her er ude i småtingsafdelingen, men ret skal være ret, og når udlejerne gør krav på at få dækning for det udlæg, de kunne komme ud for, på en halv snes kroner pr. lejlighed, så skal de selvfølgelig have deres 10 kr., selv om jeg synes, det er meget at sætte en hel lovbehandling i gang for at sikre udlejerne det.

Men ret skal være ret. De skal have deres penge, når de har krav på dem. Så kunne man måske have det forfængelige håb, at de vil nøjes med det.

Erling Oxdam (V):

Det foreliggende lovforslag er fremsat for at råde bod på eller feje op efter en forsinkelse – ja, kald det et smøleri – med offentliggørelsen af tilpasningsprocenten for 1996. Hvor fejlen ligger vil jeg ikke komme ind på.

Tilpasningsprocenten offentliggøres en gang om året i juni måned, men i år kom den ikke til tiden. Finansministeriet skønnede i september, at tilpasningsprocenten ville blive -0,2 pct., og mange udlejere varslede efter boligministerens bekendtgørelse af denne procent den 19. september de 2 pct. minus 0,2 pct., det vil sige 1,8 pct.s stigning de steder, hvor man kan varsle stigninger i satserne vedrørende diverse hensættelser i henhold til lejelovgivningen. Sådanne stigninger skal som bekendt ske med 3 måneders varsel.